
Proves d'accés a la Universitat

Majors de 25 anys

Convocatòria de 2003

Filosofia

Triau un d'aquests dos textos i feu el que s'indica, i responeu les dues qüestions finals

Text A

«Ja és hora de substituir la pregunta kantiana “¿com són possibles els judicis sintètics a priori?” per aquesta altra: “per què la fe en aquesta mena de judicis és necessària? —és a dir, ja és hora d'entendre que els éssers de la nostra espècie, per conservar-nos, per força hem de creure en aquesta mena de judicis com si fossin veritables; i això naturalment no treu que puguin ser falsos! O, per dir-ho clar i net, i sense embuts: els judicis sintètics a priori no haurien de ser “possibles” en absolut: no tenim cap dret sobre ells; en la nostra boca són judicis netament falsos. De tota manera, la fe en la seva veritat és necessària, com una fe en les aparences, en allò que es mostra al primer cop d'ull, com una il·lusió que pertany a la perspectiva òptica de la vida».

F. Nietzsche, *Més enllà del bé i del mal*, 1r cap.

Assenyalau les idees centrals del text i comentau-ne el raonament. (5 punts)

Text B

«Pero después, muchas experiencias destruyeron paulatinamente la fe que tenía en los sentidos, ya que, de vez en cuando, las torres que parecían redondas desde lejos, aparecían cuadradas de cerca, y las colosales estatuas situadas en sus cimas no parecían grandes al observarlas desde tierra; y así en innumerables otras cosas advertía que los juicios de los sentidos externos se engañaban; y no sólo de los externos, sino también de los internos... A todo lo cual he añadido hace poco dos causas principales de duda: la primera consiste en que yo nunca puedo sentir mientras estoy despierto cosas que no pueda también, mientras duermo, creer alguna vez que las siento; y no creyendo en lo que me parece sentir en los sueños, no veía por qué había de creer en aquello que me parece sentir estando despierto. La otra era que, ignorando todavía al autor de mi creación, o al menos suponiendo que lo ignoraba, nada me parecía oponerse a que yo hubiera sido creado por la naturaleza de tal suerte que me engañase aun en aquellas cosas que se me mostraban certísimas».

R. Descartes, *Meditaciones metafísicas*, Sexta.

Assenyalau les idees centrals del text i comentau-ne el raonament. (5 punts)

Responen les qüestions següents:

1. Quin és el mètode de Descartes per arribar a la veritat? (2,5 punts)
2. Quin és el significat del concepte «a priori» en Kant? (2,5 punts)